

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.238 van 26 maart 2001
in de zaak A. 79.405/IX-1294.**

In zake : Henri VAN DEN BUSSCHE,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. SOREL en W. EYSKENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
1. de minister van Pensioenen,
2. de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Henri VAN DEN BUSSCHE op 16 juli 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 11 mei 1998 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politiek gevangenen waarbij zijn vraag tot herziening van de beslissing van 12 juni 1995 wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 7 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. REYNAERS die, loco advocaten R. SOREL en W. EYSKENS verschijnt voor verzoeker, en van eerste attaché van financiën, J. HEEMERIJCK die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 28 oktober 1993 verleent de commissie voor vergoedingspensioenen verzoeker, geboren op 24 mei 1925, met ingang van 1 november 1991 een pensioen berekend op een invaliditeit van 85 pct. wegens volgende aandoeningen : 1) arteriosclerosis (60 pct.) 2) asthenie (art. 904) (30 pct.) en 3) polyarthrosis (25 pct.).

1.2. De administratie der pensioenen tekent tegen deze beslissing op 14 januari 1994 hoger beroep aan, doch enkel wat de erkenning van de aanrekenbaarheid van de 60 pct. invaliditeit voor de arteriosclerosis betreft.

Het dossier wordt hierop aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst (GGD) toegezonden om aan de medische beroepskamer te worden voorgelegd.

Met een schrijven van 7 november 1994 stuurt de GGD het bundel terug zonder nieuwe medische expertise, doch met de mededeling dat betrokkene weigerde te verschijnen voor de GGD te Gent "omdat (zijn) geneesheer-verdediger te Brussel woont".

1.3. Op de zitting van 12 juni 1995 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politiek gevangenen worden door verzoeker conclusies neergelegd waarin wordt gevraagd de zaak te verwijzen naar de GGD van Brussel. Dit verzoek is als volgt gemotiveerd :

"Aangezien de Heer VAN DEN BUSSCHE weigert te verschijnen voor de Medische Kamer van Beroep (GGD) te GENT omdat hij bijgestaan wil worden door zijn behandelend geneesheer, Dokter LORAUX.

Dokter LORAUX is de behandelende geneesheer van FONPRISPOL voor de Nederlandstalige dossiers.

(...).

De Heer VAN DEN BUSSCHE wenst zich te laten bijstaan door zijn behandelend geneesheer, zijnde Dokter LORAUX. Een kandidaat politiek gevangene heeft het recht om bijgestaan te worden door zijn behandelend geneesheer voor de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst van Beroep;

Dokter LORAUX weigert nochtans om zich te verplaatsen buiten BRUSSEL om zijn patiënten bij te staan. De Heer VAN DEN BUSSCHE zou echter dienen te verschijnen voor de Medische Kamer van Beroep te Gent. Zonder bijstand van zijn behandelend geneesheer weigert hij dit te doen.

Daarom, met een weinig goede wil, kan dit dossier zeker verwezen worden naar de Nederlandstalige Kamer van Brussel om daar het onderzoek in te stellen".

1.4. Met een beslissing van 12 juni 1995 hervormt de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politiek gevangenen de beroepen beslissing en verleent een vergoedingspensioen voor een totale invaliditeit van

55 pct. De kwaal arteriosclerosis wordt op volgende grond verworpen :

"Overwegende dat de heer VAN DEN BUSSCHE Henri weigert te verschijnen voor de G.G.D.B. te Gent om reden dat zijn behandelende geneesheer zich niet wenst te verplaatsen buiten Brussel om zijn patiënt bij te staan;

Dat op zijn aanvraag om de zaak te verwijzen voor de G.G.D. beroep om in Brussel beslist te worden niet kan worden ingegaan daar het de G.G.D. Brussel is die beslist waar betrokkene dient onderzocht te worden;

Overwegende dat betrokkene geweigerd heeft zich aan te bieden voor de G.G.D. te Gent (zie document Ve brief dokter SIMONART dd. 7 november 1994);

Bijgevolg stelt de Commissie van Beroep vast dat betrokkene zich niet onderwerpt aan het medisch onderzoek en het beroep van de Minister derhalve gegrond dient verklaard te worden".

1.5. Op 20 augustus 1997 dient verzoeker een aanvraag om herziening van de beslissing van 12 juni 1995 in wegens medische vergissing.

De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politiek gevangenen beslist op 11 mei 1998 met het thans bestreden besluit dat er geen aanleiding bestaat tot herziening van de bestreden beslissing. Deze uitspraak wordt in het bijzonder verslag als volgt verantwoord :

"De kwaal arteriosclerosis werd verworpen omdat betrokkene weigerde zich aan te bieden bij de G.G.D.B. te Gent. Betrokkene wil nu een nieuwe andere medische interpretatie. In de bestreden beslissing wordt er geen materiële vergissing vastgesteld. Een andere medische interpretatie kan niet gelijkgesteld worden met een materiële vergissing in de zin van artikel 40 van de S.W.V.P. De verwerpingsgrond in de bestreden beslissing was van juridische aard en kan niet herzien worden door een procedure artikel 40."

2.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat het bestreden besluit getroffen is met schending van zijn rechten van verdediging doordat de commissie van beroep het protocol van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst van Beroep overneemt waarin zijn

verzoek was verworpen omdat hij geweigerd heeft zich naar de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst te Gent te begeven terwijl nergens in de wet wordt bepaald dat een pensioenaanvrager noodzakelijkerwijze moet verschijnen voor de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst van zijn woonplaats en terwijl een politiek gevangene het recht heeft zich voor de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst te laten bijstaan door zijn behandelende geneesheer;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat het bestreden besluit geen uitspraak doet over de problematiek die verzoeker in het middel aan de orde stelt, omdat reeds op 12 juni 1995 dienaangaande standpunt was ingenomen zonder dat verzoeker die beslissing bestreden heeft, dat de commissie van beroep voor het treffen van het bestreden besluit de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst van Beroep niet geraadpleegd heeft en dat voor het overige verzoeker geen brief formuleert tegen het bestreden besluit op zich;

2.3. Overwegende dat verzoeker er in zijn memorie van wederantwoord op wijst dat het bestreden besluit wel degelijk het protocol van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst van Beroep overneemt;

2.4.1. Overwegende dat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politiek gevangenen in het bestreden besluit heeft vastgesteld dat "de kwaal artériosclerosis werd verworpen omdat betrokkene weigerde zich aan te bieden bij de G.G.D.B. te Gent"; dat de commissie daarmee verwijst, zonder er opnieuw stelling over in te nemen, naar het besluit van 12 juni 1995 waarin dat motief effectief is ontwikkeld;

2.4.2. Overwegende dat verzoeker het besluit van 12 juni 1995 niet bestreden heeft; dat het middel in

zijn twee onderdelen er evenwel op gericht is vastgesteld te zien dat verzoeker het recht had om zich niet naar Gent hoeven te verplaatsen;

Overwegende dat verzoeker zich niet ontvankelijk kan beroepen op een middel dat gericht is tegen een motief waarop de commissie van beroep een inmiddels definitief geworden beslissing heeft gesteund om daarmee de vernietiging na te streven van een besluit waarbij zijn vraag tot herziening om een andere reden -de sub 1.5. vermelde- verworpen wordt; dat het enig middel, en bijgevolg het annulatieberoep in zijn geheel, niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op zesentwintig maart 2000 en een, door
de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.